

Anker Lau: Det var med en vis tilfredsstillelse, jeg deltog i den udvalgsbehandling af dette lovforslag, som nu er afsluttet, og i dag kan sige, at det virkelig har fået en frugtbar behandling, især på de lovtekniske områder.

Der vil for mig være grund til at takke såvel den højtærede handelsminister som regeringspartiet og det radikale venstre for den imødekommenhed, der er vist overfor de fleste af de ændringsforslag, som venstre og det konservative folkeparti også tidligere har stillet uden at møde en tilsvarende imødekommenhed, men som altså i år gennemføres.

Vi får således nu i loven indsat reglen om, at der ikke uden tilslutning fra folketingets vareforsyningsudvalg kan overføres varer fra den bundne til den fri liste. Vi får gennemført — efter års forgæves forsøg — at ankenævnets kendelser kan indankes for domstolene, og reglerne bliver her, som udvalgets ærede ordfører også har redegjort for det, som de tilsvarende i monopolloven.

Endelig får vi straffebestemmelserne moderniseret i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted; det må i dag forekomme os alle temmelig urimeligt, hvis der skulle kunne idømmes hæftestraf for uagtsomhed på dette område.

Det, vi derimod ikke får gennemført, er, at de overflødige bemyndigelser til iværksættelse af rationering, fordelingsordninger og produktionsreguleringer fjernes fra loven. Som udviklingen har fundet sted siden krigen, må vi virkelig mene, at det ville være rigtigt at fjerne disse overflødige bemyndigelser. Regeringspartiet og det radikale venstre har imidlertid ikke kunnet gå med til dette og henviser til bestemmelsen i § 5 om, at der ikke kan ske noget på dette område uden tilslutning af et flertal i vareforsyningsudvalget; det må man naturligvis erkende er rigtigt. Principielt vil vi dog til enhver tid fastholde, at bemyndigelseslove ikke bør indeholde bemyndigelser, som alle erkender der ikke er brug for. Skulle en uforudset situation opstå, er folketinget tilstede, og det vil da være muligt at løse problemerne på almindelig lovgivningsmæssig måde.

Det bestrides da heller ikke, at det med vore underændringsforslags gennem-

førelse ville være muligt at løse de opgaver, der foreligger, og opfylde de forpligtelser, vi har; det kan da også fastslås, at siden vi sidste år foreslog de samme ændringer, har der ikke været brug for bestemmelserne. Vi opretholder derfor vore ændringsforslag, og jeg skal opfordre det høje ting til ikke alene at stemme for de ændringsforslag, der er enighed om, men også for de underændringsforslag, som mit parti og det konservative folkeparti har stillet.

Der er i dag af retsforbundet stillet et underændringsforslag. Jeg skal om dette kun sige, at det vareforsyningsudvalg, vi har og har haft, alligevel har vist sig at være værdifuldt på mange områder, og jeg finder ikke tiden inde til nu at ophæve det. Jeg mener derfor ikke, at dette underændringsforslag af retsforbundet bør nyde fremme.

Iøvrigt skal jeg ikke fordybe mig mere i lovens tekst, men derimod vende mig til lovens administration. Det er almindelig anerkendt, at vareforsyningsloven, således som den er formuleret som bemyndigelseslov, vel har sine begrænsninger, idet visse skærpelser skal forelægges vareforsyningsudvalget, men iøvrigt kan bruges efter behag af enhver handelsminister til at føre udviklingen i liberal retning eller i modsat retning. Man kan liberalisere, men man kan også lade være. Man kan føre beskyttelsespolitik uden at kalde det beskyttelsespolitik. Det er derfor helt nødvendigt, hvis man skal have noget medansvar for loven, at sikre sig, at den ikke administreres på en måde, der går imod den udvikling, man ønsker fremmet, og som er i fuld overensstemmelse med vort internationale samarbejde i OEEC.

Ved lovforslagets første behandling pegede jeg på en række spørgsmål i forbindelse med lovens administration; desværre kan jeg ikke takke den højtærede minister eller udvalget for imødekommenhed på dette for mit parti så betydningsfulde område. Der er dog en enkelt undtagelse, der bekræfter reglen. Jeg må takke, fordi man imødekom mit ønske om et besøg i varedirektoratet, hvor dets direktør og højere embedsmænd med stor venlighed stillede sig til vor rådighed med oplysninger og omvisning. Jeg tror, besøget var nyttigt. Det er altid rart personligt at få en fornemmelse af, et be-